

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Commvniõnis Tum pro Sacerdotibus, tum pro omnibus fidelibus communicaturis

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De Confessione præmittenda Communioni: ubi explicantur Tridentini verba. Modo non adsit copia Confessoris urgente necessitate quam primum confiteatur. §. 1 [i. e. 6]

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

culiarem reverentiam exclu-
dendi affectum ad venialia, om-
nino requiri a communicato: *ar nunc docemus omnem distra-*
ctionem voluntariam esse sub
pœna venialis excludendam: & a Jo. Mos
inde id probamus, quia irreve-
rentiam clare olet, recipi Chri-
stum Dominum, tamquam hos-
pitum, ab anima voluntariè alia b Navar.
tractante: quare hæc distractio in initiu
voluntaria videtur immediatè de pœnit.
attingere Christi personam, ut dist. 5. in
ad te venientem: ille autem af-
fectus ad veniale non item.

dina Co-
dice de
conf. 9. 17.

b Navar.
in initiu
de pœnit.
dist. 5. in
3. p. Gloss.

n. 31. & 32.
c Suarez,
Vasq. alii

que apud
De Lugo
disp. de

Euch. 14.
ut sec. 4. n. 69,
Trid.

sess. 13.
cap. 17.
& can. 11.

§. 6.

De Confessione præmittenda
Communioni.

Sive sit præceptum huma-
num Ecclesiasticum, ut *sec. 4. n. 69,*
tenet Io Medina, *a* & Navarrus, *d* *Trid.*
b sive divinum, ut alii *c* commu-
niter meritò tenent; certum est *cap. 17.*
ex Tridentino, *d* debere, sub *& can. 11.*
mortali

mortali obligatione, ante sumptionem Eucharistiæ fieri confessionem omnium peccatorum, etiam ab eo qui putat se esse perfectè contritum: sic enim habent Tridentini Concilii verba. Nul-
lus sibi conscius mortalis peccati, quantumvis sibi contritus videatur, absque præmissa Sacramentali confessione, ad Sacram Eucharistiam accedere audeat.

e Dicto
c. 7.

16 Sed quoniam idem Concilium sic paulo post, e addit: [*Modo non desit copia confessoris: quid si, necessitate urgente, Sacerdos absque prævia confessione celebraverit, quamprimum confiteatur*] idè dantur casus, in quibus fideles excusantur ab hujusmodi confessione præmittenda, modò præmittant actum perfectæ contritionis, saltem existimariæ, si conscientia peccati mortalis graventur: ut nimirum sic statum gratiæ Eucharistiam recipiant

icipient
supra
sunt, a

17

culos p
dentin
plicand
modò r
ris. Se
tate. T
fiteatur
concur
cessaria
commu
farii, u
luntas q
Initium

Mo

18

SI
vel nolet
pedirus
confessor

ipienti omninò necessarium, ut
supra f diximus, quantum pos-
sunt, acquirere contentur. f §. 1.

17 Vt autem hi casus ante o-
culos ponantur, tres illæ Tri-
dentini clausulæ sunt nobis ex-
plicandæ, sigillatim. Primò illa,
modò non desit copia confesso-
ris. Secundò, urgente necessi-
tate. Tertiò quamprimum con-
fiteatur. Hæc enim tria simul
concurrentia, sunt omninò ne-
cessaria, ut cum sola contritione
communices: Defectus confes-
sarii, urgens necessitas, & vo-
luntas quamprimum confitendi.
Initium faciamus à primo.

*Modo non desit copia Con-
fessoris.*

18 **S**I adsit Sacerdos mutus,
vel carens jurisdictione,
vel nolens audire, vel aliter im-
peditus; dicitur deesse copia
confessoris Huc reducitur quan-
do

do Religiosus habet casum re-
servatum, & Superior semel, &
iterum requisitus negat pio conf-
fessario licentiam, ut illum ab
eo absolvat: sive quia Superior
vult, ut pœnitens sibi præsente-
tur: sive quia vult, ut petat per
alium, cui ipse Superior magis

a Fagund. confidit Docet enim *a Fagun-*
3. Eccl. dez quòd in tali casu dicitur
precept. huic Religioso deesse copia con-
l. 3. 6. 9. fessoris. Ratio esse potest, quia
n. 17. & 23 dum eam licentiam petit per
in edit. pium confessarium, & est ratio-
Lugdun. nabilis causa non confitendi illi,
1626 ci- quem Superior assignat; facit
tans D. quantum moraliter obligatur:
Th. Hen- quare si non obtinet; perinde
riq. Rodr. est, ac si abesset confessor po-
Sotum, tens absolvere. De hoc iterum
Silvest. a- redibit sermo num. 28. Item si
hosque. times grave malum, vel revela-
tionem Sigilli ab hoc & alius
absit; dicitur abesse confessa-
rius: sed in hoc eventu debes,
alia mortalia, si ea habes, confi-
ceri

teri, iis
malum
tio conf
te, vel f
& absic
ficat, et
for. Mo
nem an

19 P
farius e
Cano se
sentiant
singulis
ties, e
Suarez d
esse reli
dentis,
cumstan
difficult

20 D
le est, &
modo, se
reservatu
fessarius
reservati
se gerere

teri, iis omiſſis, propter quæ
malum illud times. *b* Sola devo-
tio confitendi cum altero absen-
te, vel ſi tibi adſit privilegiatus,
& abſit tuus parochus, non ſuf-
ficit, *c* ut dicatur de eſſe confeſ-
ſor. Mora differendi confeſſio-
nem an ſufficiat, vide mox n. 24.

19 Præterea ſi diſtet confeſ-
ſarius tribus à te milliaribus;
Cano ſentit, quòd deſit: Alii
ſentiunt quòd etiam tunc, ſi non
ſingulis diebus, ſaltem aliquo-
ties, eſſet adeundus. Melius
Suarez & Vaſquez docent hoc
eſſe relinquendum arbitrio pru-
dentis, cum dependeat à cir-
cumſtantiis perſonæ, temporis,
difficultatis itineris, &c.

20 Denique illud hic diffici-
le eſt, & controverſum: Quo-
modo, ſcilicet, qui habet caſum
reſervatum, ſi ſolùm adſit con-
feſſarius potens abſolvere à non
reſervatis, urgente neceſſitate,
ſe gerere debeat. Tres ſunt ſen-
tentia.

b De Lug.

diſp 24.

de Euch.

ſec. 5. n. 82

c De Lug.

ib. n. 106.

ibique

Suarez

& Vaſq.

d Suar. &

Vaſ. apud

eund. De

Lug. n. 83.

e Suarez
disp. 66.
de Euch.
sect. 4 §.
Quartus
casus.

f Coninch
Euchar.
disp. 80.
n. 20. &
21 juncta
disp. 8. de
pœnit.
n. 107.
g Id non
esse cont.
Trid pro-
bat De
Lugo de
Euchar.
disp. 14.
sect. 5. n. 9.

tentæ. Prima Suarii, edocen-
tis esse probabilius te debere
confiteri tum mortalia reservata
tum non reservata inferiori: nam
directè lucraberis absolutionem
non reservatorum, reservatorum
verò indirectè. Dicit (mortalia)
nam si præter mortalia reserva-
ta, solis venialibus graveris;
certum est apud omnes, te tunc
ad confessionem non obligari:
quia pro reservatis non adest
confessarius legitimus, pro ve-
nialibus confessione non indi-
ges. Potest tamen, *f* si velis, id-
que, etiam simplici Sacerdoti
nullam habenti approbationem,
confiteri: ut scilicet, dum ab-
solveris directè à venialibus
(hæc enim absolvere quilibet
sacerdos potest) indirectè à
reservatis absolvaris. Quæ sanè
doctrina juvabit etiam universa-
liter illos, qui quibuscuque
mortalibus gravati, valde diffi-
cilem experiuntur contritionis
actum:

actum:
tenent
cōfessor
necessit
de venia
trici, sim
confiter
bus, & m
occurrer
tus quid
nullo m
confiter
tur, & sa
deret di
tum: si e
venialibu
nem; de i
retur dir
ctè de m
mox dica
21 Sec
quez i pr
tæ admo
tum illu
municare

actum : poterunt enim , immo
 tenentur quando eis legitimus
 confessor deest , & cōmunicare ex
 necessitate urgente volunt , ritè
 de venialibus , & mortalibus at-
 triti , simili simplici Sacerdoti ea
 confiteri. Dixi (ritè de veniali-
 bus , & mortalibus attriti) si enim
 occurreret , quod aliquis , attri-
 tus quidem de mortalibus , &
 nullo modo de venialibus , sic
 confiteretur , invalidè confitere-
 tur , & sacrilegè : nam non acce-
 deret dispositus ad Sacramen-
 tum : si enim nullam haberet de
 venialibus sufficientem attritio-
 nem ; de illis validè non absolve-
 retur directè : unde nec indire-
 ctè de mortalibus. Lege quæ
 mox dicam in fine n. 22.

*hConinch
 de Euch.
 q 8. n. 20.
 & disp. 8.
 de pœnis.
 n. 106.*

21 Secunda sententia est Vas-
 quez i prædictæ Suarii senten-
 tiæ admodum contraria. Docet
 eum illum posse quidem com-
 municare cum sola contritione:
 non

*i Vasq. de
 Euchar.
 disp. 206.
 c. 2. n. 7.*

§ 10 4.
 q. 91 ar 3.
 du. 9. Fa-
 vent. Jo.
 Sanch. in
 select d. 32
 n. 10. &
 Preposi-
 tus. 3. p.
 q. 80. de
 Euc. n 17
 Hurt de
 pan. d. 11.
 diff. 14.

non tamen posse confiteri infe-
 riori, quamvis habeat peccata
 non reservata. Ratio est (in-
 quit) quia inferior non potest
 absolvere validè à non reservatis
 illum, qui simul reservata con-
 fitetur: siquidem nec absolutio,
 nec cōfessio dividi potest. Adde,
 quòd sequeretur posse confiteri
 sola non reservata subticendo
 reservata, quòd negabat Sua-
 Quod autem hoc sequeretur pa-
 tet: quorsum enim hic pœnitens
 dicat reservata illi, qui eorum
 iudex nec est, nec esse legitime
 potest?

k De Lu-
 go de Eu-
 char d 14
 sect. 5. ib.
 n 98.

22 Tertia sententia, est Ioan-
 nis De Lugo, k qui probabi-
 lius putat, te teneri quidem
 confiteri mortalia non reser-
 vata, inferiori, non verò con-
 fiteri mortalia reservata. Ratio
 prioris dicti est, quia tenemur
 præmittere confessionem pec-
 catorum integram, quantum
 possumus.

possumus: at nunc illa non re-
 servata confiteri, possumus. Nec
 tamen dimidiamus confessio-
 nem formaliter, sicuti non dimi-
 diat confessionem is, qui tacet
 peccatum Confessario, propter
 grave nocumentum, quod sibi
 timet, cætera autem rite confite-
 tur. Ratio posterioris est illa ea-
 dem, quæ modò dicebatur, con-
 tra Suarium: Ad quid enim pec-
 cata reservata huic aperis, qui
 nullam in illa exercere Jurisdi-
 ctionem potest? Atque ex hoc
 sequitur, quòd potes in prædi- 1 *Ibid.*
 cta necessitate (nam extra hanc; n. 98.
 quia non valet dimidiari confes-
 sio, non potes) simplici Sacerdoti
 faceri venialia, tacendo morta-
 lia reservata & (ob parem ratio-
 nem) etiam non reservata, à qui-
 bus absolvere talis Sacerdos di-
 rectè non potest: nam sic indire-
 ctè à mortalibus absolveris.
 Quod est quid commodius,
 quàm illud, quod diximus in
 fine

fine n. 20. ubi simplici Sacerdoti omnia mortalia erant aperienda.

23. Quòd si objicias: Qui habet peccata reservata, & non reservata, non potest, ex communissima opinione, confiteri non reservata Inferiori, & reservata servare pro Superiore: de qua re nos etiam suo loco diximus, quia non potest dimidiari confessio: ergo nec poterit in casu nostro. Respondet doctrina antecedentis veram esse in habente copiam Superioris: quia certum est non posse dimidiari confessionem, sine necessitate: at in casu nostro necessitas urget, de quo casu necessitatis tota hæc præsens disputatio tractat.

24 Confirmari id potest, quia non ignobiles authores. *n. Sen- tiant, quòd Sacerdos, vel alius copiam Superioris non habens, potest cum Inferiori confiteri subticendo, reservata ob id so-*

*m In Me-
thodo con-
fessionis
l. 2. c. 10.
§. 1. n. 27*

*n Suarez
20. 4. 1. de
pœni. dis.
25. sect. 2.
n. 7. Gra-*

lum, n
fessione
si quide
est grav
quia est
peccato
Dei am
decrimen
non suffi
vel alter
tear, lice
doza, o
est pericu
placet: c
est tale p
nō est dir
maliter;
25 Ha
sunt prob
modior c
semper, u
re subdet
directè
potenti
quando il
Verum ad

lum, ne multum differat Confessionem, vel Communionem: si quidem longa mora (inquiunt) est gravissima necessitas: tum quia est periculum moriendi in peccato: tum quia diu privari Dei amicitia est inestimabile detrimentum. Advertunt tamen non sufficere si solum per unum, vel alterum diem differri oporteat, licet sufficere inclinet Mendoza, o quia una etiam nocte est periculum moriendi: sed non placet: quia etiam in una hora est tale periculum. Si hoc igitur non est dimidiare confessionem formaliter; nec erit in casu nostro.

2^a Hæ tres sententiæ omnes sunt probabiles: quæ tibi commodior cadet, eam amplectitor: semper, ut certum est, cum oportet subdendi peccata non dum directè absoluta Confessario potenti ea directè absolvere, quando illius aderit tibi copia. Verum ad complementum huius

*nado in 3.
p. contr. 7
tr. 9 d. 5.
sect 3 n.
22. apud
Summam
Diane V.
celebrare
Missam
n. 4.
o Mend.
22. d. 84.
sect. 7.
§. 190.*

ius difficultatis aliquid de habente excommunicationem adjungamus.

26 Qui habet excommunicationem live reservatam, sive non reservatam nec habet copiam potentis illam absolvere, urgente necessitate, (qualem sine dubio respectu excommunicati dicemus num 44. esse, si instet periculum gravis infamiae) semel aut bis, celebrare, atque adcommunicare posse, cum contritione, & tremore concedit Henriquez. p Alii tamen q

p Henric.
lib. 8. de
Euc. c 47
q Suar. de
Poen d. 31
sect 3 n. 6
Cerinch
disp. 8. n.
107. alios
referetes.

communitur docent, semper, urgente necessitate, excommunicatum cum contritione communicare posse: atque, etiam si sit Sacerdos, sine metu incidenti in suspensionem, vel irregularitatem, posse celebrare. Ratio est: quia præceptum Ecclesiae quæ censuram imponit, non obligat cum tanto detrimento, ut sunt omnia præcepta humana.

An hic potest sic poss...
ta; ut a
& indi
tamen
remane
suppon
sarium
nitente
Negat
munica
lutione
validè
Conced
quia pu
est, poss
que pro
Id, qu
excomm
dum eti
irregula
necessi
propter
pimiru

27 Sed hic suboritur quæstio.

An hic excommunicatus, sicuti potest contritus communicare, sic possit confiteri non reservata; ut ab illis directè absolvatur, & indirectè à reservatis: cum tamen semper, ut certum est, remaneat excommunicatus, quia supponimus non adesse confessarium potentem liberare poenitentem à prædicta censura.

Negat Vasquez *r* quia excommunicatus, non præmissa absolutione à censura, non potest validè ab ullo peccato absolvi. Concedunt Suarez, *f* & Sanchez, *t* quia putant contrarium: hoc est, posse validè absolvi. Vtrumque probabile.

Id, quod diximus de habente excommunicationem, dicendum etiam est de suspensio, vel irregulari: urgente enim simili necessitate, possunt celebrare, ut propter eandem rationem: quia primùm hæc similiter sunt im-

r Vasq de
pœ. q. 109.
a. 3. dub.
9 n 8

f Suar. de
pœn. d. 31
sect. 3. n. 1
t Sanc. l. 2
in Decal.
c. 8 n. 5.

u Hurz.
de Euch.
d sp. 9.

dist. 17.
Avila 2.
p. c 8. a-
lios citās.
Laym. l. 3.
sec. 5. tr. 3
p. 3. c. 12.
n. 6.

pedimenta inducta à legibus Ec-
clesiasticis, quæ in eo casu ne-
cessitatis non obligant.

28 Petes denique, ille Reli-
giosus, de quo num. 18. memi-
nimus, si, modo ibi dicto, non
obtinet à Superiore per pium
illum Confessarium licentiam,
ut absolvatur à casu, vel excom-
municatione reservata, potest
ne (si instet infamia, ni commu-
nicet) confiteri, & absolvi dire-
ctè à prædicto pio Confessario,
vel alio inferiori? Respondeo:

x Fagun. 3
Eccl. præ-
cept. l. 3.
c 9. n 17.
in prædi-
cta impr.
Lugd.

posse inclinatur Fagundez, & ex
præsumpta licentia Generalis,
vel Papæ. Mihi id difficilè vide-
tur, quia rationes, quas affert,
quasque latè discutere non est
nostri instituti, non sunt tanti
ponderis, ut vincant illam effi-
cacissimam, nempe quòd talis
inferior, actu caret jurisdic-
tione in illa reservata. Et dum Ge-
neralis, vel Papa ratam semper
habent talem reservationem
non

non vi
le con
perior
pretea
tione
Fagun
sus in e
& com
tencias
turita,
non res
servatis
dendi c
absolut

29 IN
Ico
in hac r
cessitate
stat alicu
non pote
mentale
contritio
care.

non videntur præsumi eam vel-
le tollere independenter à Su-
periore, cui reseruarunt: & pro-
pterea fortasse in sequenti edi-
tione deleta fuit illa doctrina
Fagundez. Ille igitur Religio-
sus in eo casu, vel se conterat,
& communicet: vel, juxtà sen-
tentias supra allatas, confitea-
tur ita, ut directè absolvarur à
non reservatis, & indirectè à re-
servatis, semper cum onere sub-
dendi clavibus non dum directè,
absoluta, ut dixi num. 25.

Urgente necessitate.

29 **I**N tripli casu Doctores ^a a *Lege de*
communiter conveniunt, *Lugo de*
in hac re, adesse urgentem ne- *Euc d. 14.*
cessitatem. Primò quando in- *sect. 5.*
stat alicui mors: hic enim, si *n. 107.*
non potest absolutionem Sacra-
mentalem obrinere; præmissa
contritione, potest communi-
care.

30 Secundò potest item Sacerdos carens copia Confessarii cum contritione celebrare, atque adeo communicare, addendum viaticum alteri, qui existit in periculo mortis, si fortè, aliunde non suppetant particulæ consecratæ.

31 Tertiò potest eadem facultate uti is, qui incurreret infamiam, aut detrimentum nisi communicaret. Ratio horum est, quia, quæ necessitates sunt, si hæ non sunt?

Jam verò quo ad primum nihil est quod addere præterea oporteat.

32 Quo ad secundum, advertat curiosus solutionem cujusdam objectionis. Cur enim possit omitti confessio à Sacerdote ad dandum viaticum: non possit autem ab eodem. ex receptissima opinione, propter eandem causam dandi viatici, celebrari sine vestibus sacris, vel sine

utraque

utraque specie, vel, ut multi tenent (de qua re infra c. 2. §. 8.) à non jejuno ? & tamen hæc sunt præcepta Ecclesiastica: illud, de præmittenda confessione ante communionem, participat de Divino: Respondeo negando adesse præceptum vel divinum, vel humanum, vel alio modo, urgente necessitate, ut patet ex citato Tridentino bene perpenso. At, cætera illa præcepta Ecclesiastica cum tanto rigore sunt imposita, non autem cum eodem illud de præmittenda confessione ante communionem: quia in communionem compensatur fatis superque reverentia Christo debita per contritionem, per quam anima statum gratiæ recuperat: at in illis aliis casibus, Ecclesia ita judicante, *b. Lege de Lug. d. de Euch. 14. sect. 5. à n. 108.* non est unde reverentia compensetur. Hæc responsio videtur expeditior, quàm eæ, quas aliqui hic conantur afferre. *b.*

33 Quo ad tertium casum, in quo sunt duo capita, infamia, & detrimentum ut magis explicetur, hæc habe.

c Henric.
18. c. 46.
n. 3.

Primo *c* potest Sacerdos, præmissa contritione, sine confessione, si absit confessor, celebrare, quando missæ sacrificium offerre, sine infamiae nota, non potest.

Quod idem est de Laico, vel Religioso, quibus, juxta supra dicta, deest copia Confessoris, si pari modo non possent absque nota à communione cessare. Hinc si quis ad altare ante litæum communicaturus mortalis peccati commissi post legitimam confessionem recorderetur (quando ex eodem Henrico non debet à Sacerdote communicante audiri) si recedendo tamen notam infamiae, quam, si committit aliis communicet, moraliter semper timere merito potest, ut docet Villalobos, *d se se con-*

d Villal.
in Ma
quali c. 12
n. 4 cir.
ca. med.

terere p
tare C
tum, cu
ex com
confess
directè
§ 8.
34 S
cerdote
in pecca
statur sa
celebra
nem, siv
ri modo
test, ut c
nunqua
rentiam
tere ad
rem; se
incipiat
pollet (u
fit conci
breviter
qui esse
confiteri
tunc c

terere poterit, atque communi-
 care Quod si ejusmodi pecca-
 tum, cujus tunc recordatur, sit
 ex commissis ante legitimam
 confessionem, atque adeo in-
 directe absolutum, dicam infra
 §. 8.

34 Secundò idem dic de Sa-
 cerdote, qui e recordetur se esse e *De Lug.*
 in peccato mortali, vel dum ves *ex Vasq.*
 titur sacris vestibus, vel dum *de Euch.*
 celebrat sive ante consecratio- *disp. 14.*
 nem, sive post; semper enim pa- *sect. 5.*
 ri modo Si divertere minus po- *n. 113.*
 test, ut certè si incepit *f. Henriq.*
 nunquam saltem propter reve- *lib. 8.*
 rentiam Sacrificii, potest diver- *c. 46. n. 3.*
 tere ad quærendum Confesso-
 rem; se conterat, ac Sacrificium
 incipiat, vel prosequatur. At si
 posset (ut in missa Sollemni dum
 fit concio, vel cantatur gloria)
 breviter cum suo Diacono v. g.
 qui esset Sacerdos Confessarius *g. Laym.*
 confiteri; deberet utique: *l. 5. tr. 4.*
 tunc cessat excusatio ducta, *c. 6. n. 5.*
 vel

vel ab infamia, vel ab irreverentia.

35 Quod si in prædictis casibus recorderur Sacerdos se esse excommunicatum, suspensum, interdictum, irregularem, idem dicendum est: sive recorderur post consecrationem, quod communiter admittitur, sive ante,

h. S. Bon. apud Bonac. de Euc. d. 4. q. 6. p. 1. n. 15. & 16 & apud Coninch de Euc. q. 8. art. 3. dub. 2. n. 15. 1. Lambr. de Sac. pœn. c. 4. dub. 6. n. 6 & 7.

quod multi probabilissimè concedunt: & rectè Sanctus Bonaventura h. observat inchoatam missam semper esse perficiendam: quia ferè nunquam omitti solet sine scandalo, hoc est sine nota, adde, & sine irreverentia.

36 Alium casum ponit Zambranus, i. in quo utimur hac doctrina, propter notam, vel infamiam. Etenim, si vocetur Sacerdos ad communicandum infirmum, qui dicat se velle reconciliari, inveniaturque pluries Sacramentum Pœnitentiæ invalidè suscepisse, vel quid simile, unde confessorius brevi illum expediri valeat, tò, si agerit, venerit, præmittitur, viuscularum generaliter quocumque promittitur confessorium perficiatur, id periculis brevioribus queat; nisi confessio, si rique dicitur, fendi Confessuratur Ratione sic evita infirmo cessat in turq; co possibilibus quia ex licas præ confess

expedire, atque absolvere non
valeat, quid agendum? Enim ve-
ro, si ægritudo eo periculi per-
venerit, ut mors jure timeatur;
præmittenda est confessio bre-
viuscula, cumque accusatione
generali absolvatur, communi-
ceturque infirmus hac lege, ut
promittat se vocaturum confes-
sarium cum quo confessionem
perficiat. Quod si morbus non
id periculi afferat, nec per illam
breviorem confessio absolvi
queat; non est præmittenda con-
fessio, sed cum contritione, pa-
rique dicta promissione accer-
sendi Confessarium, cõmunice-
tur Ratio prioris dicti est, quia
sic evitantur incommoda, dum
infirmo non negatur cõmunio:
cessat infamiæ nota: præmitti-
turque confessio, tunc, moraliter
possibilis. Ratio posterioris est,
quia ex una parte non est neces-
sitas præproperæ, vel dimidiatæ
confessionis, & ex alia scandalū
seu

seu infamia vitatur. Hæc probabiliter ex Zambrano.

*1 Granad.
in 3. p.
contr 7.
disput. 5.
sec. 3. n.
20.*

37 Quod dictum est de infirmo; extendit Granado, / ad quemlibet communicare, atque adeo celebrare volentem. Si enim non potest omitti communicatio, sine scandalo, & aliunde sit necessitas confessionis adeo longæ, ut tunc perfici non possit; posset pœnitens communicare præmissa contritione. Immo probabile iudicat, si contritio, propter ejus difficultatem meretur non elicienda; posse attritum confessionem dimidiatam præmittere, cum onere prosequendi postea confessionem, & absolvi, ac communicari. Id, quod, propter paritatem rationis, erit etiam probabile pro infirmo modo dicto in fine numeri præcedentis, & confirmari poterit ex dictis numero 20. & 22.

38 Hæc pertinent ad caput infam.

infamia
pertine
spiritua
Terti
alii miss
chus, si
cum con
fessor, c
ut ipsem
præcept
Ratio est
ter, & D
ter nosse
eos priva
sæ, eodit
tione præ
opinio c
quia non
tunc mi
& aliun
dienda n
debito n
tem pro
trinfecar
bantium
obligatu

infamiae. Sequuntur ea, quae pertinent ad detrimentum, sive spirituale sive temporale.

Tertiò igitur ut in die Festo alii missam audiant, sive parochus, sive non parochus potest cum contritione, si desit Confessor, celebrare; idemque erit, ut ipsemet Sacerdos satisfaciat præcepto de audiendo sacro. Ratio est, quia Ecclesia pia mater, & Dominus misericors pater noster, non judicantur velle eos privare bono sacrificii missae, eodie, quo ipsa sub obligatione præcipitur. Nam quamvis opinio contraria sit probabilior: quia non apparet in relinquente tunc missam notabile damnum, in *De Lu-*
 & aliunde præceptum de au- *go disp. 14*
 dienda missa non obligat, nisi *de Euch.*
 debito modo; hæc tamen, sal- *Act. 5.*
 tem propter auctoritatem ex- *num. 114.*
 trinsecam doctorum eam appro- *Fagund. 3*
 bantium, in probabilis est. Non *præcept.*
 obligatur autem in tali casu Sa- *13. c. 9. n. 5*
 cerdos

cerdos ille celebrare: quia potest tenere prædictam opinionem, quòd non possit: sicuti in simili dicemus n. 42.

n Bonac.
disp. 4.
de sac.
§. 5. p. 1.
n. 23.

39 Quid de aliis, qui celebrant ex onere capellanæ, vel ex indigentia eleemosynæ ad sui necessitatem, & sustentationem? Aliqui ad hos etiam extendunt hanc facultatem celebrandi sine confessione, cum contritione, si desit Confessor, etiam cessante notæ periculo: quia judicatur adesse sufficientis necessitas. Advertit tamen Bonacina id esse eum grano salis intelligendum: nec tanta licentia facile concedenda sit: quia onera Capellanæ intelliguntur data sub debita decencia, & poterit illis melius postea, vel per se, in statu gratiæ, vel per alium factis fieri: tum quia poterit aliunde Sacerdos sibi de alimentis providere. Hæc ille. Ego sanè non habente onera missarum suffi-

elenter
nosco
demum
tur de
tum gr
40 V
prum
uti por
quia su
canda e
Divino
ei, & f
quam m
41 S
ber ne?
sequitur
excusar
cepto C
non pol
non exc
sic oblig
dam con
difficili
onera f
rationib
dico non

elentem necessitatem non agnosco: in Sacerdote inope, tum demum agnoscerem; cum ageretur de extrema, vel certè multum gravi necessitate,

40 Ut observet quis præceptum communionis Paschalis, uti potest prædicta facultate: quia sufficiens necessitas iudicanda est, saltem semel in anno, Divino illo cibo nutrir, ac refici, & sine controversia major, quam missæ interesse die festivo.

41 Sed age jam, si potest debet ne? Ex doctrina Doctorum sequitur debere: in tantum enim excusaretur ab observando præcepto Communionis; quia licitè non posset: sed jam potest: ergo non excusatur. Ex alio capite, sic obligaremus ad illum habendam contritionem, quæ satis difficilis est, nec imponenda nova onera fidelibus, sine evidentibus rationibus, sunt. Propterea iudico non esse improbabile, tunc

*o Henric.
l. 8. de Euc.
c. 46 n. 4.
Co. inch
disp. 80.
de Eucb.
n. 17.*

*p Vide in
simili Lus
dov à cru-
ce in expo-
sit. Bull.
Cruc. d. 1
dub. 4 à
n. 5.*

posse quidem, sed nequaquam obligari.

q Suarez
apud De
Lugo dis.
14 de
Euc. sec. 5
n 116.

42 Adde, quòd Suarez q tenet probabilius esse, quòd non possit, ne dum, quòd non debeat: quia lex, inquit, non obligat ad Communionem nisi quando debito, legitimoq; modo haberi potest. Quæ quidem opinio, cum sit tanti viri, & tam bona ratione firmata, probabilis est. Quare quilibet, & multo magis ille, cui difficilis res est se se conterere, sequi poterit hanc Suarii opinionem, & à Communione se continere: sicuti in simili diximus num. 38.

43 Denique, quid dicendum ut observet quis votum, aut præceptum merè humanum?

r De Lugo
ib. n 117.

Dico non posse r ex hoc solo capite. Ratio est, quia vota, vel præcepta merè humana non nisi de rebus intelliguntur, quæ modo debito, legitime que possunt impleri. Adde in his non adeo necess

necessitatem illam, quam spectavit Ecclesia in Communione Paschatis: spectavit enim necessitatem cibi, alimentique spiritualis, non cujuscunque; sed ejus, de quo Christus Dominus cum tanto rigore dixit: Nisi manducaveritis carnem filii hominis, non habebitis vitam in vobis. Nam propterea nos modò notanter addidimus illam vocem (merè humana) & similiter præceptum de audienda missa, ex probabiliore sententia, non afferret tantam necessitatem judicavimus supra num. 38

44 Petes hæ necessitates, sunt ne etiam respectu excommunicationis. Respondeo / Coninchius sentit majorem necessitatem requiri ad communicandũ in excõmunicato, quàm in mero peccatore: quia Ecclesia expressè excõmunicatum arceat à communionem. At verò Vasq. & dicit se non invenire differentiam:

*Coninch
de pœn.
disp 8.
n. 107.*

*Vasq de
Eucbar.*

C 3 immò,

disp. 208.
c. 3. n. 13.
quem se-
quitur De
Lugo de
Euch.
disp. 14.
sect. 5.
n. 104.

immò si qua esset, majus impe-
dimentum afferre peccatum,
quod inducit impedimentum de
jure divino, quam afferat ex-
communicatio, quæ de jure Ec-
clesiastico, Dico in hanc senten-
tiam. Ecclesia prohibet excom-
municato ne communicet, nec
celebret. Quando ergo talis
prohibitio non obligat; poterit
communicare, vel celebrare;
quando obligat; non poterit.
Quoniam igitur quando inflat
grave nocumentum (quale sine
dubio in omnium sententia est
inflans mors, gravis infamia, &
missa inchoata) poterit celebra-
re; vel communicare, deficiente
confessario, cum contritione. Ac
quia in aliis casibus, præter hos
tres dictos, non apparet regula-
riter grave damnum, tale quod
excommunicatum eximat à pro-
hibitione communicandi, vel
celebrandi; ideo nequaquam po-
terit.

Quia

45 C
actu,
nicavi
est suo
riter, v
nem, v
stas in
nua co
confes
morta
quia lo
munic
gente
fessio
primu
ideo id
46
ve præ
non ex
ad Sa
comm
Ratio

Quam primum confiteatur.

45 **Q**ui, urgente necessitate, elicitō contritionis actu, sine confessione communicavit; exploratum, certumque est suo tempore, hoc est regulariter, vel ante aliam communionem, vel quando urgebit necessitas implendi præceptum de annua confessione, habita copia confessoris, debere sua peccata mortalia subdere clavibus. At quia loquens Concilium de communicante sine confessione urgente necessitate; addit: Confessionē Sacramentalem quam primum postea esse faciendam; ideo id nunc explicandum erit.

46 Et primò quidem; hoc sive præceptum, sive consilium, non extendi ad laicos, imò nec ad Sacerdotes extra Missam communicantes, a certum sit. a *Suar de Euchar.*

*disp. 66.
sec. 7 Vas.
de Euch.
disp. 208.
c. 3. n. 23.
Jo. San-
cez in *el.*
d. 32 n. 12.*

universaliter in præcedentibus, pro omnibus fidelibus, locutum fuerit; deinde subdit ipse hanc sententiam: Quod si necessitate urgente sacerdos, absque prævia confessione, celebraverit, quàm primum confiteatur. Nota illud (Sacerdos) & illud (celebraverit.) Ratio etiam existit congrua; siquidem majus periculum indignè accedendi subest in Sacerdotibus, qui quotidie celebrare solent, quàm in cæteris.

47 Deinde, est ne id præceptum latum à Tridentino, an consilium, dumtaxat? si prius; Sacerdos quamprimum non confitendo, peccabit: si posterius; non item.

Theologi communiter (præter duos, vel tres mox adducendos num. 48) Suarez, Vasquez, Reginaldus, Coninch, Filliucius, Hurtadus, Bonacina, quos

Io. San-

Io. Sane
quibus
De Lug
prum fu
quidem
tionibu
sensu pr
ciliu ver
Missalis
illis ver
fiteatur
primum
autem (L
Lugo)
Secund
ba præc
idem eff
que præ
Tridenc
matione
nuntur
imposi
nuæ con
semel in
ille.

48 N

Io Sancijs, b sequitur, citatque: b Jo Sancijs in Se-
 quibus adde Castropalaum, c ac lect. d. 32.
 De Lugo, d asserunt esse præce- n. 12
 ptum sub mortali. Et de Lugo
 quidem id confirmat duabus ra- c Cast. op.
 tionibus. Primò quia in hoc de legib.
 sensu præcepti videtur hæc Con- disp. 1 p. 9
 ciliij verba explicari in Regulis n. 3. fine.
 Missalis Romani: in quo, pro d De Lugo
 illis verbis (quamprimum con- de Euch.
 fiteatur) ponuntur hæc (quam- disp. 14.
 primum debet confiteri) illud sec. 7. inito
 autem (debet clariùs (inquit De
 Lugo) exprimit obligationem.
 Secundò quia si ea Concilij ver-
 ba præceptum non continent;
 idem esset dicendum de plerif-
 que præceptis, quæ ab eodem
 Tridentino in decretis de refor-
 matione, per similia verba, po-
 nuntur Immo, non aliis verbis
 impositum fuit præceptum an- e Cap. om-
 nuæ confessionis, e nisi per illa: nis utriusq;
 semel in anno confiteatur, Hæc que sexus
 de pœni.
 ille. & remiss.

48 Nihilominus aliqui non agno-

C 5

agnoscunt in his verbis præceptum obligans, sed solum consilium pium, piamque adhortationem: & ad summum, si est præceptum; esse solum purant, sub veniali. Ita tenet Petrus Ledesma f. & Henricus Villalobos, g quibus possem libenter addere Stephanum Fagundez, h qui, quamvis in his Concilii verbis obligationem noscat; tamen illam particulam (quam primùm) ita intelligit; ut dicat, Sacerdotem postea posse confiteri, quando voluerit iterum celebrare, etiam si id fuerit post duos, vel tres menses: paremque in hoc facit Sacerdotem cum Laicis: utrique enim ante novam Communionem præmittere Confessionem debent. Merito ergo connumerare hunc authorem possem inter eos, qui ejusmodi præceptum, non agnoscunt cum obligationem quam ait se agnoscere ita expli-

f *Ledesma*
in *summa*
de *Euch.*

p. 1. c. 11.
ante 9.

conclus.

g *Villal.*

in *summa*

p. 1. tr. 7.

h *in Manual.*

c. 4.

n 24. circa finem.

i *Fagundez.*

præc. *Ec.*

cles. tr. 3

l 3 c. 8. n 2

cet; u
videat
soluere
dez pr
Villalob
phanu
suppon
sed di
49 E
rem se
illis ve
tali, n
aio ta
scente
Prim
(confi
lùm
cum
gravi
expli
præc
jusm
temp
verè
Add
uiv

et; ut in praxi vix agnoscere videatur. Scio à Io. Sancio i absolute citari Stephanum Fagundez pro sententia Ledesmae, & Villalobos: sed si attentè Stephanum legas; advertes ab ipso supponi quidem præceptum, sed dicto modo explicari.

i Io Sancio disp.

32. cit.

n. 12.

49 Equidem non possum priorem sententiam agnoscentem in illis verbis præceptum sub mortali, non fateri probabilem esse: alio tamen, & hanc non agnoscentem esse probabilem.

Primò quia illud imperativum (confiteatur quamprimùm) solum esse videtur exhortatio: cum enim potuerit Concilium gravioribus verbis imperium explicantibus: ut v. g. jubemus, præcipimus &c. tamen ab huiusmodi præcipiendi rigore se temperavit. Signum ergo est verè non imposuisse præceptum. Adde, quod Doctores quærunt universaliter, an verba impera-

tivi modi , & in actu exercito
 præceptum indicantia, absolute
 prolata, præceptum contineant,
 qualia sunt : Facite, cavete, sol-
 vite, abstineant omnes , nemo
 audeat , & his æquipollentia.
 Et Primò sunt aliqui , & qui pu-
 tant probabiliter , nequaquam
 continere præceptum , sed con-
 silium. Alii / Secundò probabi-
 liter censent quidem præcep-
 tum continere, sed solum sub
 veniali, non autem sub mortali.
 Alii m denique Tertiò probabi-
 liter item dicunt , prædicta im-
 perativa verba, tunc solum præ-
 ceptum indicare sub mortali,
 quando sunt in materia gravi:
 nec alias opiniones probabiles
 invenies de hac re. Iam si sequa-
 mur primam opinionem; scilicet
 in re nostra (confiteatur quam-
 primum) non inveniemus nisi
 consilium. Si sequamur secun-
 dam; non erit nisi obligatio sub
 veniali. Si sequamur tertiam;
 non

*kCæz. Ca-
 stro & Caro-
 bo cit. à
 Castrop de
 legib. d. 1.
 p. 9 n. 3
 l Navarr.
 Sayr. cit.
 ibi. ab eod.
 m Tb Sã
 cez quem
 citat &
 Sequitur
 idem Ca-
 Atrop. ibid.*

non er
 babim
 casu no
 so S
 verba
 obliga
 lium; t
 ponun
 consili
 tio est
 & one
 rem su
 tellige
 melio
 ergo i
 gans;
 erit co
 quæ in
 est: er
 Sanch
 Et ger
 gis in
 tione
 mortu
 in du
 gnior
 non

non erit mortale : quia ut probabimus mox n. 54. materia in casu nostro, non est gravis.

50 Secundò. In casu dubio, an verba aliqua legis præceptum obligans importent, an consilium; tanquam regulam certam ponunt Doctores reputanda esse consilia, & non præcepta. Et ratio est, quia cum lex sit gravis, & onerosa; semper in benigniorem subditorum partem est intelligenda. Adde, quòd in dubio melior est conditio possidentis: ergo in dubio, lex ne sit obligans, an non obligans; melior erit conditio humanæ libertatis, quæ in tali obligatione immunis est: ergo obligans non erit. Ita Sanchez, n. Castrop o aliique. Et generaliter quoties verba legis intelligi possunt de obligatione veniali, non debent ad mortale extendi: quia semper in dubio, & in pœnis benignior interpretatio facienda est

C 7

p His

n Sanchez.
l. 6 in De-
cal. c. 6.

n 60.

o Castrop.
d. 1. de leg.
p. 9. n. 1.

*p. l. inter-
pretatio-
ne & l. si
Præses ff.
de pœnis,
c. in pœnis
de reg. iur.
in 6. tra-
ditque
Sayrus l. 3
clavis, c. 7.
n. 29. &
Sanch. ib.
d. n. 66.
q. Navar.
in Summa
c. 23 n. 62
n. fine.
z*

p His ex doctrina eorundem, qui in nostro casu nobiscum non sunt, positus, sic subsumo: Illa verba Concilii (quamprimum confiteatur) dubia sunt, an importent præceptum, an consilium: ergo consilium. Rursus eadem verba possunt commodissimè intelligi de obligatione veniali: ergo non de mortali.

51 Tertiò quia optabile est, ut enixè optat Navarrus, q. à legislatoribus neminem obligari ad peccatum: & juvat tot humanas leges sub præcepto obligantes diminuerè, ne tanto præceptorum multitudine Hebræis pejores efficiamur. Quare hoc, de quo agimus præceptum, etiam diminuerè operæ pretiù est. Nec Navarri solum est ejusmodi desiderium, sed S. Augustini, sed S. Thomæ: ecquos autem Doctores, quæ sapientiæ lumina nomino, cum hoc appello? Audi Sanctum Thomam.

In qui
manis
esse m
dam, r
onerofa
mas. B
rem vo
nem, q
qua leg
est.

52 N
positu
prima
manu
mum c
primu
obstat
met D
de Euc
mani r
positio
tale,
quod v
aliunc
quam
ceant,
r In

In quibus quidem legibus humanis, etiam Augustinus ait esse moderationem attendendam, ne conversatio fidelium onerosa reddatur. Hæc S. Thomas. Et paulò post, tolerabiliorem vocat Iudæorum conditionem, quàm illius Ecclesiæ, in qua legum moderatio non adest.

52 Nec obstant rationes in oppositum num. 47. adductæ. Non prima: quia scilicet Missale Romanum loco illius (quamprimum confiteatur) habet, quamprimum debet confiteri: non obstat inquam, Primò quia ipsemet De Lugo & in eodem tomo de Eucharistia ait Missalis Romani rubricas, regulas, seu dispositiones non obligare ad mortale, nisi aliquod contineant, quod vel ratione materiæ, vel aliunde grave sit. Secundò quia quamvis & aliqui citandi doceant, per illud verbum (debet) impon-

*S. Thom.
p. 2. q. 107
ar. 4. in
corp.*

*S. Aug.
q. 119. c. 19*

*De Lug.
de Euc. d.
20. sect. 4.
n. 104.*

*u Vafq &
Sanc. ad*

*ducti à
Castrop.
d. 1. de leg.
p. 9. n. 2.
Aa Quos
tacito no-
mine ci-
tat idem
ibid.*

*Bb Vasq.
& Sanch
quos citat
sequitur-
que Castr.
de leg. d. 1.
p. 9. n. 2.
Cc Apud
Sã v. lex
num 6 &
apud Sanc.
l. 6. in dec.
c. 4. n. 37.*

importari in legibus necessita-
tem præcepti mortalis; tamen
aliqui *Aa* negant, & solum per
illud concedunt importari debi-
tum convenientiæ, & honesta-
tis. Secundum hos igitur Do-
ctores, verbum illud (debet con-
fiteri) in Missali positum, obli-
gationem mortalem minimè de-
notabit. Sanè, quòd hoc ver-
bum (debet) non indicet grave
saltem præceptum; inde mihi
persuadeo; quia invenire soli-
dum discrimen ignoro, cur ver-
bum (oportet) non ostendat ob-
ligationem gravem, ut docent
ipsimet Vasquez, Sanchez, Ca-
stropalaus *Bb* ostendat, verò il-
lud verbum (debet) Non ne per-
inde est dicere, oportet quam-
primum confiteri, ac debet
quamprimum confiteri? Ratio-
nabilius ergo, licet minus verè,
aliqui *Cc* tum illud (debet) tum
illud (oportet) gravem obliga-
tionem æquè, importare existi-
marunt.

53 At, inquires, cum adverfa-
 riis, *De* de levitate verbi (opor-
 tet) colligimus ex sacris literis,
 & Canonibus. Instar omnium
 sit illud Danielis 3. non oportet,
 nos, de hac re, respondere tibi;
 & illud ex distinct 4. canon
 Non liceat; ubi dicitur non
 oportere Clericos, vel Religio-
 sos prandere ante tertiam Egre-
 gie; nam ego etiam de levitate
 verbi (debet) colligo, non lon-
 gius abeam, ex sequenti dist. 5.
 can. Adejus: in quo dicitur:
 Mulier nisi purgationis dies
 transeant, viro suo admisceri
 non debet: ubi non nisi consi-
 lium, seu debitum ejusdem con-
 venientia, & honestatis, & non
 precepti significatur, ut ipse
 Sanchez *Et* cum aliis me-
 rito docet. Rursus ex dist 1.
 cap. Vestimenta: ubi Pontifex
 de vestibus Ecclesiasticis sic di-
 citur Quæ neque ab aliis debent
 contingi, aut ferri nisi a sacris
 homi-

Dd Quos
citat se-
quiturque
Bonac. d. 1
q. 1. p. 7.
§. 4. n. 4.

Ee Lib 9.
de matr.
d. 22. n. 11.

ecessita.
 ; tamen
 olum per
 ari debi-
 honesta-
 tur Do-
 ebet con-
 m, obli-
 nimè de-
 hoc ver-
 et grave
 nde mihi
 ire solli-
 cur ver-
 ndat ob-
 t docent
 ez, Ca-
 , verò il-
 n neper-
 t quam-
 e debet
 ? Ratio-
 us verè,
 bet) cum
 obliga-
 e existi-
 53 At,

*Ff Sanch.
de Euc. d.
31. sect. 8.
§. Tertium
exemplū.*

64

Cap. I. §. 6.

hominibus. Quem textum ex-
pendens Suarez *Ff* sic habet:
Quæ verba aut præceptum non
continent, quia illud verbum
non debent non videtur in rigo-
re significare obligationem, sed
decentiam quandam; aut non
intelliguntur, &c. Et in sacris
quidem literis per idem verbum
(debet) convenientiam, decen-
tiamque notari, solempne est
Matth. num. 3. Ego à te debeo
baptizari, & tu venis ad me.
Ioannis 13. & vos debetis alter
alterius lavare pedes Tob. 10.
Te non debuimus dimittere ire
à nobis: & similia passim.

54 Neque urget secunda ratio,
quatenus De Lugo docet illa
verba (quam primum confitea-
tur) non continent præceptum
idem fore dicendum de aliis
multis præceptis, quæ sub hac
forma indicuntur: & signantur
de illo annuæ Confessionis, (se-
mel in anno confiteatur) non
urget,

urget, inquam, nam cætera præ-
 cepta prolata sub hac forma, si
 gravitatem mortalem continent;
 non est ex vi verbi, sed vel ex ma-
 teriæ gravitate, vel ex adjuncta
 pœna, vel ex aliis capitibus: de
 quibus quomodo sint signa pro-
 hibitionis mortalis, disputatur
 in tractatione de legibus. Id,
 quod etiam patet, in ipso eodem
 exemplo allato à DeLugo de an-
 nua confessione: quæ & ex se
 est res multum, gravis, & habet
 adnexam gravem pœnam. Alio-
 quin (sunt verba citati Cano-
 nis. Omnis utriusque sexus) &
 vivens ab Ecclesiæ ingressu ar-
 ceatur, & moriens Ecclesiastica
 careat sepultura. In casu autem
 nostro, nec ulla prorsus additur
 pœna, neque ejus materia ad-
 modum gravis benè perpenden-
 ti apparet. Quid enim magni
 ponderis habet, ut qui, jam cum
 Contritione, communicavit, at-
 que adeo piè, prudenterque cen-
 scatur

scatur esse in statu gratiæ, tam
 citò ad confessarium confugiatur,
 solum ut subdat clavibus illa
 peccata, quæ, jam sive ex con-
 tritione, sive ex Sacramento bono
 na fide suscepto esse remissa sup-
 ponuntur? Præstabit id, sine ul-
 lo inconvenienti, suo tempore
 solum autem ex consilio bono
 sanctoque statim in reverentiam
 Sacrificii peracti. Id quod indie-
 care dumtaxat rectè voluit Tri-
 dentinum. Verum contra no-
 strum institutum hætenus all-
 quantulum spatiosus esse, sit
 satis.

¶ Demum igitur superesse
 hic discutiendum, an hoc Tri-
 dentini dictum intelligatur de
 Sacerdote habente copiam Con-
 fessoris, sed ex mera malicia, si-
 ne confessione, celebrante.
 Item, an de Sacerdote, qui post
 inceptam missam recordatur se
 esse in peccato mortali. Præter-
 ea an de Sacerdote peccante in-
 tra

Quando
 ab eo
 qui, v
 festi
 die.

56
 Felicia
 sumpti
 seu ma
 tra

ratia, tam
a confugiat
lavibus illa
sive ex con
ramentob
remissa sup
it id, sine ul
no tempore
nilio hoo
reverentiam
d quod inde
volunt. Tri
a contra no
a tenus all
os esse, si

tra ipsam missam: & de aliis si-
nibus casibus. Ut etiam, ad
quod tempus se extendat illud
(quam primum) ad duos, ad tres,
ad plures ne dies? Quæ omnia
fused apud Doctores Gg in quæ
tionem adducuntur. Sed quo
iam nos probabile duximus,
hoc non esse nisi consilium; illa
querere superfluum existima
mus: uno enim verbo quæstio-
nes omnes amputavimus: Ad
nihil ex obligatione teneris.

Gg De
Lugo de
Euc. d. 14
sect. 7.

§. 7.

*Quando debet elici actus contritionis
ab eo sive laico sive Sacerdote,
qui, urgente necessitate, sine con-
fessione ad Eucharistiam acce-
dit.*

56 DE Laico non est diffi-
cultas: satis enim est
feliciat immediatè ante ipsam
sumptionem: & quia sumptio,
seu manducatio substantialiter
fit